

استفاده از بریس شست و توان بخشی زودرس در بیماران مشکوک به شکستگی اسکافوئید

هر پزشکی در دوران طبابت خود به طور مرتب با بیماران مشکوک به شکستگی اسکافوئید برخورد می‌کند. در دو دهه‌ی اخیر تلاش‌های زیادی برای اصلاح برخورد کلاسیک با این عارضه که منجر به محرومیت بی‌مورد از کار تعداد زیادی از بیماران می‌شود، به عمل آمده است. در بیمارستان دکتر شریعی و شهید معیری تهران در ظرف ۸ ماه، مطالعه‌ای آینده‌نگر بر روی ۵۱ بیمار با تشخیص اولیه‌ی شکستگی مشکوک اسکافوئید به عمل آمد. درمان به صورت بی‌حرکتی با آتل شست و معاینه‌ی بالینی هفتگی انجام گرفت و از نتایج حاصله مشخص شد که ۱۰٪ موارد بیماران دارای ضایعه‌ای، نیازمند به بی‌حرکتی هستند. در ۹۰٪ موارد، بهبودی حداکثر ظرف سه هفته حاصل شد که در بیش از نیمی از آنان مدت نیاز به بی‌حرکتی به کم‌تر از دو هفته تقلیل یافت. لذا به نظر می‌رسد تا هنگامی که روش غربالگری مناسب‌تری از معاینه‌ی بالینی در دسترس نباشد، بی‌حرکت کردن با بریس شست و معاینه‌ی هفتگی و توان بخشی زودرس روش مناسبی برای جایگزینی روش معمول درمان این عارضه یعنی گچ اسپایکای شست و معاینه بالینی بعد از دو تا سه هفته می‌باشد.

دکتر رضا شهریار کامرانی
استادیار دانشگاه تهران

دکتر محمد علی سازگاری
استادیار علمی دانشگاه آزاد اسلامی

دکتر محمدنقی طهماسبی
دانشیار دانشگاه تهران

دکتر بهادر اعلمی هرندی
استاد دانشگاه تهران

واژگان کلیدی: مشکوک به شکستگی اسکافوئید/ آتل شست/ بریس/ توان بخشی